

O, våra fäders Gud

41

Energiskt ♩ = 92-112*(Fanfaren spelas
före varje vers)*

1. O, vå - ra fä - ders Gud, med mäk - tig
2. Din vi - sa hand oss lett i tid som
3. Från kri - gets larm och pes - tens härj - ning

hand du le - der stjär - nors här kring so - lars brand!
 var, till Si - ons land vår väg du teck - nat har.
 svår vi bed - ja dig om skydd, o Fa - der vår!

O, du som värl - dar styr i rym - dens spår,
 Var du vår Her - re, var vår käpp och stav.
 Hjälp oss att fat - ta helt ditt san - nings - ord,

vårt tack och pris till dig i höj - den går!
 Led du oss hem, o du som liv oss gav!
 att frid och gläd - je vi må ha på jord.

Text: Daniel C. Roberts, 1841–1907
 Musik: George W. Warren, 1828–1902

Psaltaren 33:12
 Ether 2:12

42 Fädernas Gud, vi nu tillbedja dig

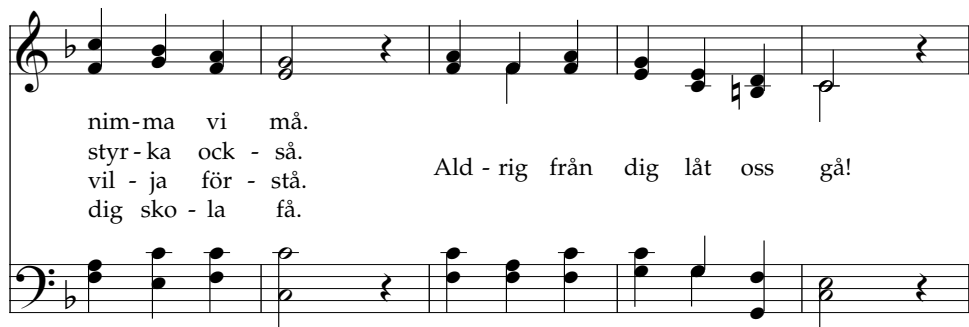
Beslutsamt ♩ = 88-108

1. Fä - der - nas Gud, vi nu till - bed - ja dig, tron gjort oss
 2. Tack för all god - het, du ser till vårt väl. Lov-sång vi
 3. Tack för ditt bud - skap om san - ning och frid, städ - se oss
 4. Vär - na oss, Gud, e - mot syn - dens för - så, tron på vår

fri - a på san - ning - ens stig. Giv att i bön dig för -
 hö - ja av hjär - ta och själ. Du är vårt liv, all vår
 bi - stå i o - ro och strid. Led - da av män, som din
 se - ger oss ma - nar fram - åt. Se - gra - rens lön vi hos

nim-ma vi må.
 styr-ka ock - så. Ald - rig från dig låt oss gå!
 vil - ja för - stå.
 dig sko - la få.

Ald - rig! Ald - rig! Ald - rig från dig låt oss gå!

Text: Charles W. Penrose, 1832-1925
Musik: Ebenezer Boesley, 1840-1906

Psaltaren 119:10
Läran och förbunden 14:7

Ära ske Gud i höjd

43

Med glädje ♩ = 88-104

1. Ä - ra ske Gud i höjd! Him-mel och jord med fröjd
2. Je - sus, vår Her - re kär, bar syn-dens bör - da här,
3. Stäm upp, o äng - lars kör! Till sång var tung - a rör,

pri - sa hans namn! Han som oss nå - dig var, som all vår
pri - sa hans namn! Han möt - te kor - sets-död, hans kär - lek
pri - sa hans namn! Ä - ra och här - lig-het ske lju - sets

snär - ta bar, lov - sjung med stäm - ma klar, lov - sjung Guds Lamm
är vårt stöd, vår säk - ra hjälp i nöd, lov - sjung Guds Lamm
Ma - je - stät ut - i all e - vig-het, lov - sjung Guds Lamm

Text: James Allen, 1734-1804, bearbetad
Musik: Felice de Giardini, 1716-1796

Uppenbarelseboken 5:9-13

44 Du som är våra fäders Gud

Värdigt ♩ = 63-80

1. Du som är vå - ra fä - ders Gud, ska - pel-sen om dig
 2. Du mi - na föt - ters lyk - ta är; tryggt du vid han - den
 3. San - ning-ens ord oss fri - a gör. Tänd i vart bröst en

vitt - ne bär. Alls - mäk - tig är din vil - jas bud; dock
 le - der mig. Du skän - ker hopp och hjälp be - skär; du
 tack - sam bön. Oss hjälp att gå den väg som för oss

är du var - je hjär - ta när. Led oss på jor - de -
 är mitt ljus på o - känd stig. Led mig på jor - de -
 hem till li - vets bo - ning skön. Led oss på jor - de -

li - vets stig, att vi må all - tid min - nas dig.
 li - vets stig, att jag må all - tid min - nas dig.
 li - vets stig, att vi må all - tid min - nas dig.

Text: Rudyard Kipling, 1865–1936

Musik: Leroy J. Robertson, 1896–1971. © 1948 IRI

2 Kungaboken 17:38–39

1 Nephi 17:37–40

Led oss fram, o himlens Herre

45

Majestätiskt ♩ = 76-96

1. Led oss fram, o him-lens Her-re, led oss fram till löf - tets land.
2. O, låt Si - ons käl - lor flö - da i en rikt väl - sig - nad flod.
3. När vår jord be - gyn - ner bä - va, stil - la, Gud, vår fruk - tan då.

Her-re god, vi sva - ga ä - ro. Du är stark, oss räck din hand.
 Led oss bort från sorg och mö - da med ditt moln och el - dens stod.
 Och när straf - fen sy - nes nä - ra, låt oss då en fri - stad få.

Hel' - ge An - de, Hel' - ge An - de, styrk oss tills han kom-men
 Him - lens Her - re, him - lens Her - re, kom - me snart din an - komst-
 Lju - de lov - sång, lju - de lov - sång: Se Guds Lamm i e - vig -

är, kom-men är, styrk oss tills han kom - men är.
 dag, an - komst-dag, kom - me snart din an - komst - dag.
 het, e - vig - het, se Guds Lamm i e - vig - het!

Text: William Williams, 1717-1791.

Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.

Musik: John Hughes, 1873-1932

2 Moseboken 13:21-22
Läran och förbunden 45:57

46 Jord med tusen blommor små

Milt ♩ = 84-104

1. Jord med tu - sen blom - mor små, som - mar - him - mel,
 2. Sko - gens käl - la, da - lens lund, bäl - kens sorl i
 3. Hop - pet, som ur hjär - tat går, all den skön - het

klar och blå, nat - tens stjär - nor, ha - vets brus,
 mor - gon - stund stäm - mer in i få - gelns sång
 som oss når, allt som här oss säl - la gör,

vin - dens stil - la, tys - ta sus, jord och him - mel,
 till en lov - sång da - gen lång. All na - tu - ren
 all - ting i en sam - fälld kör, him - mel, hav och

berg och flod, allt bär vitt - ne: Gud är god!
 med glatt mod vitt - nar stän - digt: Gud är god!
 land och flod, vis - kar, jub - lar: Gud är god!

Text: Thomas R. Taylor, 1807–1835, bearbetad.
 Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Thomas C. Griggs, 1845–1903

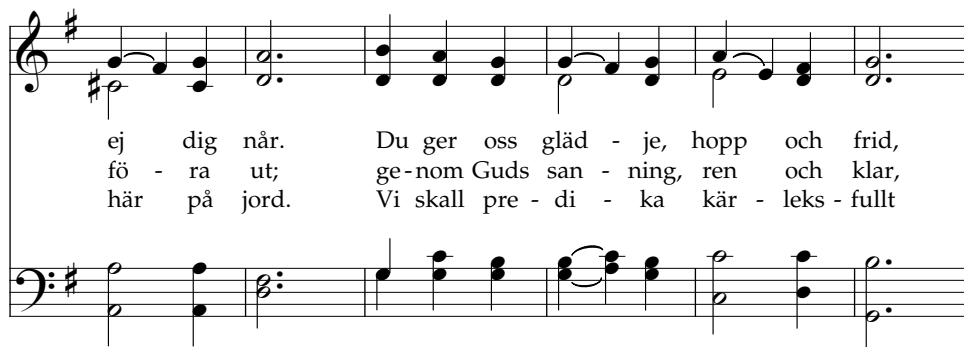
1 Johannesbrevet 4:7–8
 Moses 6:63

Fädernas tro

47

Innerligt ♩ = 88-108

1. Fä-der-nas tro, du le - ver än, svär-det och el - den
 2. Fä-der-nas tro, vi strä - va vill till var - je land dig
 3. Fä-der-nas tro, vi äl - ska vill al - la vi mö - ter

ej dig når. Du ger oss gläd - je, hopp och frid,
 fö - ra ut; ge-nom Guds san - ning, ren och klar,
 här på jord. Vi skall pre - di - ka kär - leks - fullt

i dig vårt liv sin me - ning får.
 män-ni - skan skall bli fri till slut. Fä - der - nas go - da,
 bå - de i hand - ling och i ord.

star - ka tro, all-tid du skall i hjär - tat bo.

Text: Frederick W. Faber, 1814-1863*Musik:* Henri F. Hemy, 1818-1888;
 kör: James G. Walton, 1821-1905.

1 Timoteusbrevet 6:12

Judas brev 1:3

48

O store Gud

Vörtnadsfullt ♩ = 58-72

1. O sto - re Gud, när jag den värld be - skå - dar
 2. När jag hör ås - kans röst och stor-mar bru - sa
 3. Och när jag vet hur Kris-tus lät sig fö - das
 4. När en gång al - la ti - dens höl - jen fal - la,

som du har ska - pat med ditt all-makts - ord,
 och blix - tens kling - or spring - a fram ur skyn,
 och hur han hjälp - te, fräls - te ö - ver - allt,
 och jag får skå - da det jag nu får tro,

hur där din vis - dom vä - ver li - vets trå - dar,
 när reg-nets kal - la, fris - ka sku - rar su - sa
 och se - dan lät sig till för - so - ning dö - das
 och e - vig - he - tens kla - ra kloc-kor kal - la

och al - la vä - sen mät - tas vid ditt bord—
 och löf - tets bå - ge glän - ser för min syn—
 och upp - stå i för - här - li - gad ge - stalt—
 min fräls - ta an - de till dess sab - bats - ro—

Då bris-ter sjä - len ut i lov-sångs ljud: O sto - re

Gud, o sto - re Gud! Då bris-ter sjä - len ut i

lov-sångs ljud: O sto - re Gud, o sto - re Gud!

Text: Carl Boberg, 1859–1940

© manus. Kopiering utan copyrightägarers tillstånd förbjuden.

Musik: Svensk folkmelodi, 1889

Psaltaren 8:3–9, 9:1–2

Mosiah 4:5–13

49

Härlig är jorden

Uttrycksfullt ♩ = 72-96

1. Här - lig är jor - den, här - lig är Guds
 2. Ti - de - varv kom - ma, ti - de - varv för -
 3. Äng - lar den sjöng - o först för mar - kens

him - mel, skön är sjä - lar - nas pil - grims -
 svin - na, släk - ten föl - ja släk - tens
 her - dar. Skönt från själ till själ det

gång. Ge - nom de fag - ra ri - ken på
 gång. Ald - rig för - stum - mas to - nen från
 ljud: män - ni - ska gläd dig, Fräl - sarn är

jor - den gå vi till pa - ra - dis med sång.
 him - len i sjä - lens gla - da pil - grims - sång.
 kom - men, frid ö - ver jor - den Her - ren bjöd.

Text: Bernhard S. Ingemann, 1789–1862;
 Cecilia Bååth-Holmberg, 1857–1920.
 Musik: Schlesisk folkvisa, Breslau 1842

Läran och förbunden 88:15–20
 Lukas 2:13–14

Din klara sol går åter opp

50

Ödmjukt ♩ = 76-90

1. Din kla - ra sol går å - ter opp, jag
 2. Din sol går opp för ond och god, för
 3. O, hjälp mig ly - da di - na bud och
 4. Då skall jag trygg i råd och dåd, till

tac - kar dig, min Gud. Med kraft och mod och
 al - la som för mig. O, må jag så i
 ha din vil - ja kär, för - nöjd och glad i
 dig, o Fa - der, fly, och än för - nim - ma,

ny - fött hopp jag hö - jer gläd - jens ljud.
 tå - la - mod och kär - lek lik - na dig.
 dig, min Gud, var dag jag le - ver här.
 att din nåd är var - je mor - gon ny.

Text: J. O. Wallin, 1779-1839
 Musik: Tysk, 1710

Psaltaren 104:22-23
 Läran och förbunden 64:34

51 Min Gud är mitt ljus

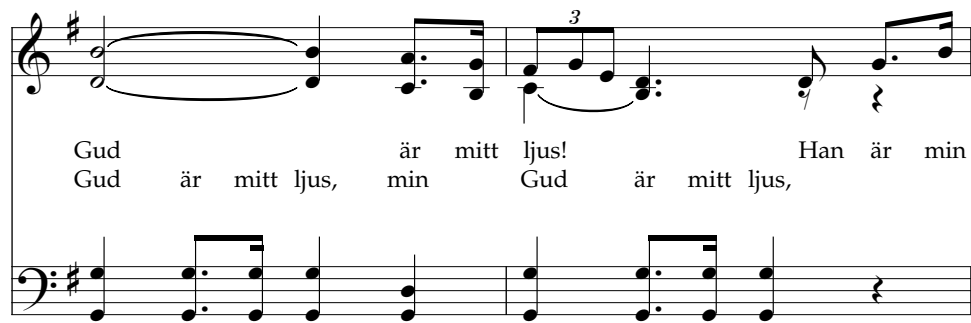
Beslutsamt ♩ = 72-92

1. Min Gud är mitt ljus, vad fruk - tar jag då? I
 2. Min Gud är mitt ljus, fast moln - hölj min syn, med
 3. Min Gud är mitt ljus, mitt värn var - je dag. Jag
 4. Min Gud är mitt ljus, min fräls - ning, mitt allt. Ej

stor - mar - nas brus jag trygg är än - då. Han
 tro dock jag ser högt upp ge - nom skyn, där
 vet i hans kraft, jag vin - ner vart slag. Min
 me - ra mitt liv är mörkt el - ler kallt. En

skän - ker mig fräls - ning från synd och från nöd. Allt -
 Je - sus för e - vigt re - ge - rar i prakt. Var -
 svag - het han stär - ker, han o - rädd mig gör. Med
 Fräl - sa - re nå - dig, som öpp - nar sin famn. Jag

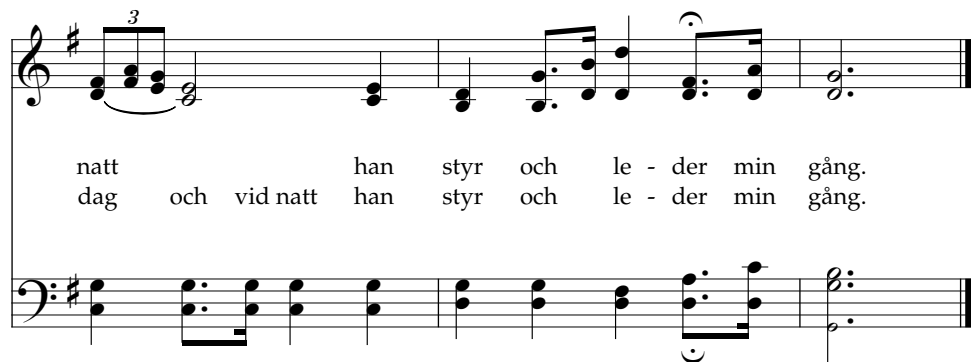
jämt är hans An - de mitt råd och mitt stöd.
 för me - ra tving - as av fres - ta - rens makt? Min
 trons hjälp mot lju - set min far - kost han för. Min
 e - vigt vill lo - va hans he - li - ga namn!

Gud är mitt ljus, är mitt ljus! Han är min
Gud är mitt ljus, min Gud är mitt ljus,

fröjd och min sång. Vid dag och vid
han är min fröjd och min sång, vid dag och vid natt, vid

natt han styr och le - der min gång.
dag och vid natt han styr och le - der min gång.

Text: James Nicholson, 1828–1876
Musik: John R. Sweney, 1837–1899

Psaltaren 27:1
Jesaja 12:2

52 Jag kan icke räkna dem alla

Fridsamt ♩ = 76-92

1. Jag kan ic - ke räk - na dem al - la, de prov på Guds god - het jag
 2. Likt stjär - nor - nas tal - lö - sa ska - ra de ha - va ej namn el - ler
 3. Jag kan ic - ke räk - na dem al - la, men ack, må jag tac - ka dess

rönt; likt mor - go - nens drop - par de fal - la och
 tal, men strå - la likt des - sa så kla - ra jäm -
 mer. Guds kär - leks be - vis må jag kal - la de

glim - ma likt des - sa så skönt. Jag kan ic - ke räk - na dem
 väl i den mör - kas - te dal. Likt stjär - nor - nas tal - lö - sa
 un - der av nåd han be - ter. Jag kan ic - ke räk - na dem

al - la, de prov på Guds god - het jag rönt.
 ska - ra de ha - va ej namn el - ler tal.
 al - la, men ack, må jag tac - ka dess mer.

Text: Lina Sandell-Berg, 1832–1903

Musik: Albert Lindström, 1853–1935.

© manus. Kopiering utan copyrightägens tillstånd förbjuden.

Psaltaren 145:1–3, 8–10

2 Nephi 9:52

Vi samlas att lära

53

Med glädje ♩ = 92-112

1. Vi sam - las att lä - ra och gi - va Gud ä - ra
 2. Han fram - åt oss le - der, han vä - gen be - re - der.
 3. O, ske dig all ä - ra! Du kom - mer oss nä - ra.

för allt han oss skänkt i sin vis - dom och nåd;
 Han var - nar för fa - ror och fall i vår värld.
 Du ser till de min - sta, vår Her - de du är.

för kraf - ter och styr - ka, för san - ning-ens kyr - ka.
 Till kamp han oss ö - var och of - ta oss prö - var.
 Din An - de oss e - nar, i kär - lek för - e - nar.

Vi tac - kar för din An - des e - vi - ga råd.
 Hans kär - lek, sann och ren, upp - ly - ser vår färd.
 Högt lo - vad va - re du, vår Fräl - sa - re kär.

Text: Anonym, nederländsk, c:a 1626
Musik: Anonym, nederländsk, c:a 1625, arr av.
 Edward Kremser, 1838-1914

Psaltaren 100:4-5
 Jesaja 12:1-6

54 Höj, Guds folk, en tacksam sång

Energiskt ♩ = 96-108

1. Höj, Guds folk, en tack-sam sång för den skörd som än en gång
2. Värld - den Faderns å - ker är, säd av al - la slag den bär,

bär - gats har förr'n vin - terns snö tär - ker jord och land och ö.
säd som såts i hopp och tro; säd och o - gräs sam - man gro.

Gud till oss i kär - lek ser, han oss go - da gå - vor ger.
Gi - va skall all skörd för - visst gläd - je el - ler sorg till sist.

Kom, Guds folk, och än en gång sjung en tack - sam skör - de - sång.
Skör - dens Her - re, hjälp oss då att en plats bland ve - tet få.

Text: Henry Alford, 1810-1871
Musik: George J. Elvey, 1816-1893

Läran och förbunden 86:1-7
Markus 4:26-28

Vi tackar nu vår Gud

55

Värdigt ♩ = 69-84

1. Vi tac - kar nu vår Gud med hjär - ta, hand och stäm - ma.
2. Må Gud oss va - ra när i li - vets al - la stun - der,

Hans vil - ja god, hans bud må vå - ra liv be - stäm - ma.
oss hjäl - pa att vi här för - står hans verk och un - der.

Allt från vår mo - ders arm han oss väl - sig - nat har
Hans mil - da ord och bud må all - tid för oss stå.

med gå - vor, kär - lek varm, den - sam - me Gud som var.
O, vå - ra fä - ders Gud, hav tack för allt vi får.

Text: Martin Rinkhart, 1586-1649
Musik: Johann Crüger, 1598-1662

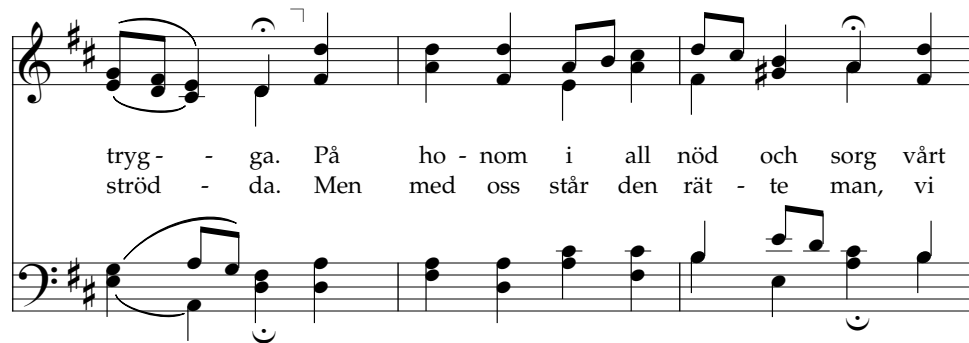
1 Krönikeboken 16:8-14
Alma 26:8

56 Vår Gud är oss en väldig borg

Värdigt ♩ = 60-80

1. Vår Gud är oss en väl - dig borg, han är vårt va - pen
2. Vår e - gen kraft ej hjäl - pa kan, vi vo - re snart för -

tryg - - ga. På ho - nom i all nöd och sorg vårt
ströd - da. Men med oss står den rät - te man, vi

hopp vi vil - ja byg - ga. Mörk-rets fur - ste sti - ger ned,
stå av ho - nom stöd - da. Frå - gar du vad namn han bär?

ho - tan - de och vred. Han rus - tar sig för - visst med
Je - sus Krist det är. Han är den Her - ren Gud, som,

våld och ar - gan list. Lik - väl vi oss ej fruk - te.
klädd i se - ger - skrud, sin tron för e - vigt grun - dat.

Text: Martin Luther, 1483–1546, bearbetad
Musik: Tillskr. Martin Luther

2 Samuelsboken 22:2–3
Psaltaren 18:1–2

Kom, låt oss prisa Gud

57

Med glädje ♩ = 80-96

1. Kom, låt oss pri - sa Gud med fröjd som ej för - går!
2. O Gud, som kän - ner allt, vart sol - sys - tem, var värld.
3. Vår Gud alls - mäk - tig är, vår Fa - der, mild och god.
4. All ä - ra va - re Gud! Jag ly - da ho - nom vill.

Kom, låt oss hö - ja gläd - jens ljud som till Guds tron upp - går!
Att ly - da dig du har be - fallt var själ up - på sin färd.
Att ge - nom - gå vår pröv - ning här han ger oss kraft och mod.
Den själ som föl - ja vill hans bud hör him - lens ri - ke till.

Text: Isaac Watts, 1674–1748
Musik: Aaron Williams, 1731–1776

Jesaja 12:5
Romarbrevet 8:28

58 Långt bortom rymder vida

Hängivet ♩ = 60-72

1. Långt bort-om rym - der vi - da, läng - re än so - lar går,
 2. Trång är all värl - den vi - da, hjälp-lös var jor - disk vän.
 3. Ring - as - te barn, som be - der, le - ver o - änd - ligt tryggt,

hög - re än stjär - nor tind - rar den bed - jan - des suc - kar når.
 Sjä - len får ro och fäs - te al - le - na i him - me - len.
 mäk - tar långt mer än hjäl - ten, som star - kas - te fäs - ten byggt.

An - den från stof - tets värl - dar lyf - ter sitt ving - e - par,
 Mör - kas - te natt skall ljus - na, bitt - ras - te kval få ro,
 Måt - te vi ald - rig glöm - ma, var vi i värl - den går,

klap - par på him - la - por - ten och sö - ker sitt hem, sin Far.
 lär du dig blott att vand - ra på bö - ner - nas him - la - bro.
 att till Guds e - get här - ta den bed - jan - des suc - kar når.

Text: Augusta C. Lönborg, 1862–1900
 Musik: Julius Dahlöf, 1871–1913

Judas' brev 1:20–21
 Läran och förbunden 103:36

Jag lyfter ögat mot himmelen

59

Bedjande ♩ = 60-72

1. Jag lyf - ter ö - gat mot him - me - len och
 2. Tack för allt gott du mig stän - digt ger att
 3. Så håll ut - ö - ver mig än din hand, o

knäp-per hop mi - na hän - der. Till dig, o Gud, som är
 kän - na, äls - ka och ä - ga. Tack, go - de Fa - der, för
 Fa - der god u - tan li - ke, och låt mig väx - a för

bar-nens vän, min håg och tan - ke jag vän - der.
 myc-ket mer än jag kan näm - na och sä - ga.
 li - vets land, som är ditt him - mel - ska ri - ke.

Text: Johan L. Runeberg, 1804–1877
 Musik: Rudolf Lagi, 1823–1868

Matteus 6:33

60

Bred dina vida vingar

Lugnt ♩ = 76-92

1. Bred di - na vi - da ving - ar, o Je - sus, ö - ver mig,
 2. För - låt mig al - la syn - der, mig re - na i ditt blod.
 3. O Fa - der, låt mig tjä - na dig öd - mjukt här på jord.

och låt mig stil - la vi - la, i ve och väl hos dig.
 Giv mig ett he - ligt sin - ne, en vil - ja ny och god.
 Sänd du din Hel - ge An - de att lä - ra mig ditt ord!

Bli du min ro, min stark - het, min vis - dom och mitt råd,
 Tag i din vård och häg - nad oss al - la, sto - ra, små,
 Giv mig din kun - skap här - lig, gjut kraft ut - i min själ.

och låt mig al - la da - gar, få le - va av din nåd.
 och låt i frid oss å - ter till nat - tens vi - la gå.
 Led dem som san - ning sö - ka, att det må gå dem väl.

Text: V. 1-2 Lina Sandell-Berg, 1832-1903. V. 3 anonym, c:a 1968.
 Musik: Svensk folkmelodi

3 Nephi 10:5-6
 1 Johannesbrevet 1:7,9